

60. Bratislavské
hudobné
slávnosti

BHS

akad. maliarka Ivica Krošlák

22. september 2025

Koncertná sieň
Slovenskej filharmónie

19.30

www.filharmonia.sk

Hlavný usporiadateľ BHS

MINISTERSTVO
KULTÚRY
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

BHS člen Európskej
asociácie festivalov

EUROPEAN
FESTIVALS
ASSOCIATION

WWW.FILHARMONIA.SK

60. Bratislavské hudobné slávnosti

BRATISLAVA MUSIC FESTIVAL
MUSIKFESTSPIELE BRATISLAVA
FÊTES DE MUSIQUE DE BRATISLAVA
FESTIVAL DE MÚSICA DE BRATISLAVA

**Nad 60. ročníkom Bratislavských
hudobných slávnoŝti prevzal záŝtitu
prezident Slovenskej republiky,
pán Peter Pellegrini.**

Mgr. art. Marián Turner
generálny riaditeľ Slovenskej filharmónie

Manažment BHS

PhDr. Izabela Pažítková
hlavná manažérka

PhDr. Mária Hlavačková
manažérka

Adresa

Slovenská filharmónia
Manažment BHS
Medená 3
816 01 Bratislava
Slovenská republika
Tel.: +421 2 20 475 201/246

www.bhsfestival.sk

Hlavný usporiadateľ BHS
Slovenská filharmónia

z poverenia a s príspevkom
Ministerstva kultúry Slovenskej republiky

BHS – člen Európskej asociácie festivalov

Association Européenne des Festivals
Europäische Festival-Vereinigung

Festivalový výbor BHS

prof. Peter Mikuláš
koncertný umelec
predseda Festivalového výboru BHS

Mgr. Juraj Bubnáš, PhD.
dramaturg Slovenskej filharmónie

prof. Marian Lapšanský
koncertný umelec

PhDr. Ivan Marton
muzikológ

PhDr. Izabela Pažítková
hlavná manažérka BHS

doc. Marek Piaček
hudobný skladateľ

60. Bratislavské hudobné slávnosti

© Peter Brenkus

Mládežnícky symfonický orchester Ukrajiny

Oksana Lyniv, dirigentka

Dmytro Udovychenko, husle

Aleksey Shadrin, violončelo

Mariia Khodakivska (2003)

Пори року / Ročné obdobia 17'

Jar

Leto

Jeseň

Zima

Johannes Brahms (1833 – 1897)

**Dvojkonzert pre husle, violončelo a orchester
a mol, op. 102** 33'

Allegro

Andante

Vivace non troppo

Symfónia č. 4 e mol, op. 98 40'

Allegro non troppo

Andante moderato

Allegro giocoso

Allegro energico e passionato

////// **YOUTH** ORCHESTRA
OF UKRAINE //

„Umenie nie je len zábavou. Je procesom kladenia otázok a hľadania odpovedí, je snahou pochopiť to, čo sa deje vo svete, je tiež prostriedkom na uzdravenie duší,“ povedala v jednom z rozhovorov ukrajinská dirigentka Oksana Lyniv, ktorá neprestáva verejne kritizovať nezmyselnosť ruskej vojny voči Ukrajine. Napriek situácii, v ktorej sa ocitla jej krajina, nesúhlasí, aby bola tvorba ruských skladateľov v hudobnom živote ostrakizovaná. Myslí si, že ide o kultúrne dedičstvo patriace celému svetu.

Na svojich koncertoch dáva Oksana Lyniv pravidelne priestor hudbe svojich krajanov. To je aj prípad kompozície **Ročné obdobia** pre violončelo, flautu a sláčikový orchester, ktorej autorkou je **Maria Khodakivska** (2003). Mladá hudobníčka je nielen skladateľkou, ale tiež violončelistkou. Študovala v Charkove na Konzervatóriu Borysa Ljatošynského a neskôr na Hudobnej akadémii Mykolu Lysenka v Lvove. Skladbu *Ročné obdobia* napísala na objednávku Musikvereinu v Grazi, kde koncertantné dielo malo premiéru v júni 2025 v podaní Oksany Lyniv a Mládežníckeho orchestra Alpe Adria.

„Život je nekonečným cyklom. Všetko sa mení, všetko plynie, všetko sa však opäť vracia: po zime vždy prichádza teplo, po slnku dážď, po kvitnutí chradnutie a potom nový zrod. Tento večný kruh cítime v každom nádychu prírody, v každej ľudskej emócii. Inšpiroval mnohých skladateľov – Vivaldiho, Piazzollu, Almasiho a iných. Avšak pre mňa sa tento cyklus stal silne osobným.“

Som violončelistka a zvuk violončela je pre mňa viac než iba farba. Je to krása hlasu schopného sprostredkovať najširšiu paletu emócií a pocitov, niečo tak hlboko intímne, až je ťažké vyjadriť to slovami. Okrem tohto hlasu som počula aj iný hlas – hlas flauty, ktorá mi znie ako dych vetra, pieseň vtákov, jemný dotyk ranného svetla.

Ďalším prameňom inšpirácie skladby Ročné obdobia je poézia ukrajinského básnika Bohdana-Ihora Antonyča (1909 – 1937). V poetike jeho veršov, ktoré som si vybrala ako mottá jednotlivých častí, som pocítila ten istý tep prírody, aký počujem v hudbe. Jeho zvukomalebný prístup k poézii je veľmi blízky môjmu vlastnému pohľadu na svet.“

(Maria Khodakivska)

Jar

*Jar – ty slovanská modrooká deva,
to pre teba píšemsvoje piesne!
Stovkou prameňov buráca voda
striebristý mach zo dna prebleskne...*

Leto

*Plavíme sa k moru borovic,
k hluku borovic, piesni borovic...*

Jeseň

*Dlhé dni zrejú sťa ohnivé jablká,
listy odvieva zo stromov líp
a blízko lesa znie volanie stehlíka...*

Zima

*Krajčíri ušili líškam kožuchy,
vetry dúchajú urputne do rohov vábiac búrku...*

(Bohdan-IhorAntonyč)

„Hudobní politici našich čias označujú Brahmsa za reakcionára... Iní zase hovoria, že Brahms v praxi ukazuje, že v klasických formách ešte vždy možno povedať niečo nové. Nielen ešte, ale vždy, pokiaľ bude existovať hudba, bude existovať tento stav. Tieto formy totiž vychádzajú zo samotnej podstaty hudby a ich hlavné črty nemohli byť dokonalejšie. Dokonca aj skladatelia, ktorí si myslia, že ich rozbili, a tým dovriesli akt oslobodenia, ich sami naďalej využívajú... Nemôžu inak, pokiaľ bude hudba vecou kompozície a kontrastu. (...) Po Brahmovi prídu iní, ktorí budú komponovať inými spôsobmi ako on. Jeho cieľom bola koncentrácia a nerozborná jednota, a na to využil všetky prostriedky vlastné hudobnému umeniu,“ napísal o **Johannesovi Brahmovi** jeho súčasník, nemecký hudobný historik Philipp Spitta.

Recepcia Brahmsovej hudby predstavuje fascinujúci príbeh. V roku 1853 ho Robert Schumann profeticky označil za tvorca, ktorý dokáže v umení vyjadriť svoju dobu ideálnym spôsobom, pričom súčasníci ho porovnávali s Beethovenom, no v neskorších rokoch sa jeho hudba stala tiež predmetom kritiky zo strany obdivovateľov Liszta a Wagnera ako konzervatívna, bez originality a emócií. Brahmsa sa zastal skladateľ Arnold

Schönberg, ktorý v eseji *Brahms progresívec* (Štýl a idea, 1950) na základe analýzy identifikoval viaceré znaky definujúce Brahmsa nielen ako zástancu tradícií, „dediča Beethovena“, ale tiež ako inovátora. Patrí k nim úspornosť a efektívnosť harmonického jazyka, schopnosť vystavať koncíznu formu diela z krátkych motívov a tém a technika tzv. rozvíjajúcich sa variácií.

Všetky tieto kvality, ktoré sa podpisujú na intenzívnom zážitku z počúvania, možno nájsť v koncentrovanej podobe v jeho neskorých dielach, kam patrí aj *Dvojkoncert pre husle a violončelo* a *Štvrtá symfónia*. „Teraz viem, čo mi v živote posledných pár rokov chýbalo... Bol to zvuk *Joachimových huslí*,“ povedal Johannes Brahms v októbri 1887 po premiére svojho posledného orchestrálneho diela, **Koncertu pre husle, violončelo a orchester a mol, op. 102**, ktorý vznikol v roku 1887 pri jazere Thun vo Švajčiarsku, kde skladateľ v tom čase trávil leto. Rok po spolupráci s Josephom Joachimom na *Husľovom koncerte* v roku 1879 došlo medzi skladateľom a huslistom k vážnej nehode, keď sa Brahms pri rozvodovom konaní huslistu zastal Joachimovej manželky Amalie. Joachim, ktorý na začiatku kariéry Brahmsa predstavil Robertovi Schumannovi, sa so skladateľom postupne zmieril až v roku 1883. Ich vzťah však už nikdy nebol ako predtým. Podľa Brahmsovho životopisca Maxa Kalbecka mohla spolupráca na *Dvojkoncerte* upevniť priateľstvo obidvoch umelcov. Kalbeck tiež uvádza, že hudobný materiál tejto kompozície pochádza z pripravovanej *Piatej symfónie*. Doteraz sa však nenašli pramene, ktoré by túto hypotézu potvrdili. O svojich plánoch na leto roku 1887 skladateľ informoval Claru Schumannovú, v korešpondencii zmieňuje „nápad skomponovať koncert pre husle a violončelo“.

Brahms bol však súčasne aj plný pochybností: „*Mal by som túto ideu prenechať niekomu, kto sa vyzná v husliach lepšie ako ja. Je veľký rozdiel medzi komponovaním pre nástroje, ktorých povahu a zvuk poznáte len povrchne, a písaním pre nástroj, ktorý poznáte tak dôkladne ako ja klavír...*“ Clara Schumannová ideu podporila a neskôr poskytla priestory na skúšanie v Baden-Badene. Druhý sólový part Brahms napísal pre svojho blízkeho priateľa a člena Joachimovho kvarteta, violončelistu Roberta Hausmanna. Michael Struck s odkazom na Brahmsovu korešpondenciu v úvode ku kritickému vydaniu *Dvojkoncertu* (Henle, 2014) píše,

že impulzom pre vznik diela bolo skôr Hausmannovo umenie a jeho žiadosť o violončelový koncert než často zmieňovaný incident s Joachimom. Premiéra skladby sa uskutočnila 18. októbra 1887 v Kolíne nad Rýnom pod skladateľovou taktovkou. Clara Schumannová si po koncerte zapísala: „*Tento koncert je dielom zmierenia. Joachim a Brahms sa po rokoch mlčania opäť rozprávali.*“ Patrila však k mnohým, ktorí neverili v budúcnosť diela voľne inšpirovaného Mozartovou *Sinfoniou concertante* a Beethovenovým *Trojkoncertom*. Joachim bol rovnako skeptický. Brahmsov priateľ lekár Theodor Billroth napísal hudobnému kritikovi Eduardovi Hanslickovi, že ide o „nudné a únavné dielo.“

Brahms, Joachim a Hausmann spolu niekoľkokrát predviedli Dvojkoncert v koncertnej sezóne 1887 – 1888. Dielo bolo vydané rok po premiére s venovaním: „*Tomu, pre koho bolo napísané.*“ Prvej časti (*Allegro*) dominujú dve kadencie pre sólové nástroje, ktoré súvisia s hlavnou a vedľajšou témou expozície. Táto časť je voľne poňatou sonátovou formou, v ktorej skladateľ uplatňuje techniku tzv. rozvíjajúcich sa variácií. Lyrické *Andante*, v ktorom obidva sólové nástroje postupujú unisono, obsahuje jednu z Brahmsových najexpresívnejších melódií. Záverečná časť (*Vivace non troppo*) je sonátové rondo s prvkami uhorského štýlu. Úvodný citát Philippa Spittu dokonale vyjadruje charakter aj Brahmsovho posledného symfonického opusu.

Prvá zmienka o **Symfónii č. 4 e mol, op. 98** je z roku 1884 a nachádza sa v liste vydavateľovi Fritzovi Simrockovi. Dielo bolo dokončené o rok neskôr v štajerskom Mürzzuschlagu, kde skladateľ v tom čase trávil leto. V októbri roku 1885 spolu s Ignazom Brüllom zahral dielo vo verzii pre dva klavíry skupine priateľov, v ktorej boli kritik Eduard Hanslick, lekár Theodor Billroth a hudobný historik Carl Ferdinand Pohl. Premiéra sa (na rozdiel od *Druhej* a *Tretej symfónie*, ktoré prvýkrát zazneli vo Viedni) uskutočnila pod taktovkou skladateľa 25. októbra 1885 v Meiningene. Dirigentom tamojšieho dvorského orchestra bol Hans von Bülow, brilantný hudobník, ktorý patril medzi apoštolov Wagnerovej hudby, no rovnako dokázal oceniť Brahmsove kvality v dobe, kedy sa priepasť medzi skladateľskými poetikami týchto dvoch géniov zdala byť neprekonateľná. Bülow opísal dielo ako „*gigantické, podliehajúce vlastným zákonom, a s nezmernou energiou*

od prvej po poslednú notu“. Skúšky označil za náročné, no meiningenská premiéra bola napokon úspešná. Po nej sa orchester vydal na rovnako úspešné turné, v rámci ktorého Brahmsova *Štvrtá symfónia* zaznela vo Frankfurte, Essene, Utrechte, Amsterdame, Haagu, Kolíne, Wiesbadene a ďalších mestách.

Viedenské predvedenie *Štvrtej symfónie* s Hansom Richterom však nemalo podobný úspech, čo sa mohlo podpísať pod rezervované reakcie Brahmsových blízkych priateľov a podporovateľov, Eduarda Hanslicka a Elisabeth von Herzogenberg, ktorí dielo poznali len z klavírnej verzie, prípadne z partitúry. „*Ludia s dušou bádatela či vedca sa nepochybne budú tešiť z odhalovania tajomstiev tvojho výtvoru! No mám isté pochybnosti, či sú tieto krásy prístupné bežnému milovníkovi hudby,*“ napísala klaviristka a Brahmsova dlhoročná priateľka o hudbe, ktorá má okrem zvláštnej melancholickej expresie aj špecifickú intelektuálnu krásu, aj v podobe variačnej techniky, ktorú Arnold Schönberg vo svojej eseji obhajujúcej Brahmsa nazval „*entwickelnde Variation*“ (rozvíjajúca sa variácia). Jej príkladom môže byť prvá časť (*Allegro non troppo*) s témou odvíjajúcou sa zo sledu klesajúcich tercií. Druhá časť (*Andante moderato*) je lyrickým nokturnom, ktoré otvára volanie lesných rohov. Zásadnejší výrazový kontrast prináša do diela nasledujúce scherzo (*Allegro giocoso*), kde orchestrálne farby obohatí zvuk pikoly a triangu. Skladateľovmu priateľovi a prvému životopiscovi Maxovi Kalbeckovi táto časť pripomínala pouličnú slávnosť, pod „karnevalovou maskou“ sa tu však ukrýva vážnosť. Finále (*Allegro energico e passionato*), najčastejšie diskutovaná časť symfónie, začína chorálom so slávnostným a temným zvukom trombónov. Brahms si v tejto časti vyberá tému z Bachovej kantáty *Nach dir, Herr, verlangst mich, BWV 150*. Z nej vytvára passacagliu, monumentálne variačné finále, o ktorom dirigent Felix Weingartner v roku 1909 povedal: „*Nemôžem sa zbaviť pocitu osudovosti, fenoménu, ktorý jednotlivca i ľudstvo smeruje k zániku... Záver tejto časti sú tragické orgie deštrukcie, protiklad radosti, ktorá sa spája so záverom Beethovenovej Deviatej symfónie.*“ *Štvrtá symfónia* bola na programe posledného symfonického koncertu vo viedenskom Musikvereine, ktorý Johannes Brahms v marci roku 1897 pred svojou smrťou navštívil. Publikum vstalo a tleskalo skladateľovi po každej časti.

Mária Boháčová, Andrej Šuba

Mládežnícky symfonický orchester Ukrajiny

Mládežnícky symfonický orchester Ukrajiny bol založený v roku 2016 z iniciatívy ukrajinskej dirigentky Oksany Lyniv. Jej nápad podporili tri nemecké partnerské inštitúcie: Beethovenfest Bonn, Spolkový mládežnícky orchester Nemecka a vysielacia spoločnosť Deutsche Welle. Tento jedinečný projekt sa čoskoro po návrhu i zrealizoval: prvé vystúpenia novovytvoreného ukrajinského súboru sa uskutočnili spoločne so Spolkovým mládežníckym orchestrom Nemecka. Mladí ukrajinskí a nemeckí hudobníci zahrli spoločne na štyroch koncertoch v auguste a septembri 2017 v Lvove, Kyjeve, Bonne a Berlíne.

Medzi rokmi 2017 a 2021 orchester účinkoval na LvivMozArt Festivale v Lvove, v priestoroch Štátnej filharmónie Ukrajiny v Kyjeve, v Odeskej národnej opere, na Young Euro Classic Festivale v Berlíne a v Musikvereine v Grazi. V auguste 2019 mal orchester pôsobisko na bayreuthskom Festivale mladých umelcov.

Roku 2019 orchester nahral a s úspechom vydal svoje debutové CD „Discover Ukraine“ s podporou Ukrajinského veľvyslanectva v Berlíne.

Od prepuknutia ruskej vojny na Ukrajine Mládežnícky symfonický orchester Ukrajiny inicioval rozsiahly evakuačný projekt pre mladých ukrajinských hudobníkov spoločne so Slovinským mládežníckym orchestrom „Music for the Future“ v Ľublane.

V roku 2021 orchester získal Saskú Mozartovu cenu a titul „Mladí ambasádori európskych mozartovských ciest“. Roku 2022 bolo teleso poctené Hudobnou cenou Mesta Duisburg. Toho istého roku sa orchester vydal na veľké európske turné „United for the Future“, ktoré

nieslo so sebou silný apel mladej ukrajinskej generácie za mier, spravodlivosť a slobodu. V rámci tohto turné súbor odohral vyše 30 koncertov a hral na desiatich najväčších festivaloch Nemecka, Švajčiarska a Rakúska, okrem iného aj na Bachfest Leipzig, Münchner Opernfestspiele, Lucernskom festivale, Young Euro Classic Festival, Beethovenfest Bonn, Herbstgold Eisenstadt, Festival „Aus den Fugen!“ v berlínskom Konzerthause a s veľkým úspechom debutoval vo Francúzsku v Théâtre du Châtelet v Paríži.

V apríli 2023 sa patrónom Mládežníckeho symfonického orchestra Ukrajiny stali Berlínski filharmonici. V tom roku orchester hral v Katedrále sv. Martina v Mainzi, otvoril Audi Festival v Ingolstadte, zúčastnil sa na Young Euro Classic Festivale a debutoval v Brescii, Vicenze a Bologni v rámci svojho talianskeho turné.

Navyše orchester uskutočnil v Centre for Fine Arts BOZAR v Bruseli významný projekt „Lost Childhood“ pod patronátom Ursuly von der Leyen, prezidentky Európskej komisie.

V roku 2024 počas svojho jarného turné orchester prezentoval koncert venovaný 75. výročiu Rady Európy, na ktorom uviedol francúzsku premiéru kantáty *Daddy's Book* od Jevgenija Orkina. Okrem toho predviedol dva veľkonočné benefičné koncerty v Casals Forum na Kronberskej akadémii v Nemecku, ako aj veľkonočný charitatívny koncert v Kostole sv. Štefana v Mainzi. Navyše ako súčasť svojho jarného turné 25 hudobníkov orchestra hralo spoločne so svojimi rovesníkmi, študentmi Sibeliovej akadémie v Helsinkách na spoločnom benefičnom projekte „Let There Be Light“ pod taktovkou Dalie Stasevskej.

Počas svojho letného turné roku 2024 orchester hral na Hudobnom festivale Schleswig-Holstein v Nemecku, Berliozovom festivale vo Francúzsku a na otváracom koncerte Lucernského festivalu pod taktovkou šéfdirigentky Oksany Lyniv.

Na jeseň 2024 orchester debutoval v Poľsku na festivale „Ukrajinská jar“ pod vedením poľského dirigenta Norberta Twórczyńského.

V januári 2025 sa zúčastnil na tradičnom charitatívnom koncerte v San Geminiane v talianskej Modene s dirigentkou Oksanou Lyniv. Vďaka živému vysielaniu v talianskej televízii koncert vyzbieral financie na podporu chudobných Ukrajincov vrátane detí a mládeže. V lete 2025 debutovalo teleso opäť pod taktovkou šéfdirigentky Oksany Lyniv v Bulharsku v rámci Medzinárodného hudobného festivalu Varna Summer, so sólistom Andrijom Murzom a so špeciálnou účasťou Paganini Ensemble Wien. Tento festival, založený v roku 1926, je najstarším hudobným festivalom v Bulharsku.

V septembri 2025 podnikne súbor opäť európske turné, bude hrať v Nemecku, Švajčiarsku a po prvýkrát aj na Slovensku. Počas tohto turné bude orchester účinkovať na popredných európskych festivaloch ako Bratislavské hudobné slávnosti a Kronberský festival „Good Vibrations“.

V roku 2023 sa otvorila Akadémia komornej hudby Mládežníckeho symfonického orchestra Ukrajiny, špeciálny kurz zameraný na vzdelávanie komorných hudobných telies pod vedením slávnych európskych hudobníkov. O rok neskôr sa akadémia vrátila ako súčasť projektu „YSOU Chamber Music Lab: Rebuilding Self-Strength of Ukrainian Youth“. Projekt podporila nadácia IZOLYATSIA, Trans Europe Halles a Malý Berlín a bol spolufinancovaný spoločnosťou ZMINA: je to program vytvorený s pomocou Európskej únie pod výzvou na návrhy v záujme podpory ukrajinských vysídlených a ukrajinského kultúrneho a kreatívneho sektora. Prvá fáza sa uskutočnila v nemeckom Neuwiede a druhá bude v novembri v španielskom Asturias. V roku 2025 sa Akadémia komornej hudby konala po tretí raz na Landesmusikakademie Rheinland-Pfalz. Stáva sa uznávanou tradíciou, ktorá formuje rozvoj komornej hudby medzi mladými hudobníkmi Mládežníckeho symfonického orchestra Ukrajiny.

Oksana Lyniv

© Oleh Pavliuchenkov

Oksana Lyniv je od roku 2022 hudobnou riaditeľkou Teatro Comunale di Bologna, a to ako historicky prvá ženská šéfdirigentka v talianskej opere. V roku 2021 sa dostala do dejín aj ako prvá ženská dirigentka v dejinách Bayreuthského festivalu, keď otvárala podujatie svojou debutovou produkciou *Bludného Holanďana*. Po senzačnom úspechu tejto premiéry dostala angažmán v Bayreuthe až do roku 2024. Vo februári 2024 debutovala v Metropolitnej opere v New Yorku ako vôbec prvá ukrajinská dirigentka. Jej *Turandot* mala ohromujúci úspech.

K jej ďalším významným počinom patria účinkovania v Bavorskej štátnej opere, Štátnej opere Berlín, Teatro dell'opera di Roma, Kráľovskej opere v Covent Garden, Opére National de Paris, vo Frankfurtskej opere, Gran Teatre del Liceu v Barcelone, Theater an der Wien a Stuttgartskej štátnej opere.

Oksana Lyniv sa s veľkým zánietením angažuje v rozvíjaní mladých hudobných talentov a je zakladateľkou a šéfdirigentkou Mládežníckeho symfonického orchestra Ukrajiny. Je známa svojou výnimočnou kombináciou precíznosti a umeleckého temperamentu a je prominentnou postavou na medzinárodnej scéne. Radí sa medzi popredných dirigentov svojej generácie. Jej sezóna 2025/2026 je plná pôsobivých mílnikov: patrí k nim jej očakávaný návrat do Metropolitnej opery s *Turandot* a do Opéry National de Paris s *Toscou*. Debutuje s Orchestre National de France, Orchestre de Paris, Národným orchestrom Španielska a opäťovne vystúpi s Rozhlasovým symfonickým orchestrom Berlín v Berlínskej filharmónii s Verdiho *Rekviem*. Po prvýkrát sa predvedie aj v Južnej Amerike s Orchestrom Národnej opery Čile a predstaví sa ako dirigentka Symfonického orchestra Cincinnati.

V októbri 2025 Oksana Lyniv uzavrie svoj prvý wagnerovský *Prsteň* v Teatro Comunale di Bologna koncertným predvedením *Súmraku bohov*. Vo februári 2026 si pripočíta ďalší taliansky debut so Symfonickým orchestrom Siciliana v Palerme. V júli a auguste 2026 sa vráti na Bayreuthský festival pri príležitosti jeho 150. výročia, kde uvedie štyri predstavenia *Bludného Holanďana*.

Navyše Oksana Lyniv pokračuje v úzkej spolupráci s Kyjevským symfonickým orchestrom a uskutoční niekoľko medzinárodných turné s Mládežníckym symfonickým orchestrom Ukrajiny.

Prekvitajú aj jej medzinárodné koncertné aktivity: ako hostujúca dirigentka spolupracovala s mnohými svetovými orchestrami: Mníchovská filharmónia, Viedenský symfonici, Symfonický orchester Bavorského rozhlasu, DSO Berlin, Staatskapelle Berlin, Viedenský rozhlasový symfonický orchester, Londýnska filharmónia, Symfonický orchester Baltimoru, Symfonický orchester mesta Birmingham, Clevelandský orchester, Symfonický orchester SWR, Kórejský štátny orchester, Torontský symfonický orchester, Luxemburská filharmónia, Göteborský symfonický orchester, Brucknerov orchester Linz, Symfonický orchester Düsseldorf, Filharmónia Graz, Philharmonia Orchestra London, Orchestre Philharmonique de Strasbourg a Orchestra Sinfonica di Milano.

Oksana Lyniv vzbudila po prvýkrát medzinárodnú pozornosť ako finalistka Medzinárodnej dirigentskej súťaže Gustava Mahlera, kde získala tretie miesto. V nasledujúcich rokoch pokračovala v štúdiách na Hudobnej univerzite v Drážďanoch a v rokoch 2008 až 2013 pôsobila ako zástupkyňa šéfdirigenta v Štátnej opere v Odeze.

V rokoch 2013 – 2017 bola hudobnou asistentkou šéfdirigenta Kirilla Petrenka v Bavorskej štátnej opere v Mníchove. V roku 2014 absolvovala významný debut na európskom pódium ako dirigentka Bavorskej štátnej opery s Mozartovou operou *La clemenza di Tito*. S veľkým úspechom dirigovala ďalšie obnovené produkcie diel ako Donizettiho *Lucia di Lammermoor*, *Ariadna na Naxe*

Richarda Straussa, *Lady Macbeth Mcenského okresu* Dmitrija Šostakoviča, ako aj nové produkcie ako Brittenov *Albert Herring*, *The Deluge* Borisa Blachera, Rossiniho *Gróf Ory*, Rudersova *Selma Jezkova* ako súčasť Operného štúdia Bavorskej štátnej opery a Mníchovského operného festivalu. V rokoch 2017 až 2020 bola šéfdirigentkou Opery a filharmónie v Grazi.

Okrem rozvíjania svojej prudkej kariéry je Oksana Lyniv vášnivo oddaná propagácii klasickej hudby na medzinárodnej úrovni a na Ukrajine. Vo svojej domovine hrá významnú úlohu ako jedna z výnimočných osobností kultúrnej scény.

Oksana je nositeľkou niekoľkých medzinárodných titulov a ocenení: Festivalová cena Bavorskej štátnej opery (2015), prestížna Medzinárodná cena TREBBIA v kategórii Za umelecké aktivity (Česká republika, 2019), v novembri 2020 to bola Opera! Award pre najlepšieho dirigenta roku 2020. V roku 2021 bola poctená Ukrajinským radom Princeznej Olgy a rok na to sa stala laureátkou Európskej ceny Heleny Vaz da Silva za šírenie povedomia verejnosti o kultúrnom dedičstve. V roku 2023 získala špeciálnu Opera! Award za mimoriadnu angažovanosť, o rok neskôr Bavorskú kultúrnu cenu, najvyššie štátne vyznamenanie v Bavorsku, za „jej mimoriadnu umeleckú prácu, najmä ako prvá ženská dirigentka Bayreuthského festivalu, a za vášnivú oddanosť propagácii klasickej hudby a podporu mladých talentov v tejto oblasti.“

V roku 2016 Oksana Lyniv spoluzaložila Medzinárodný festival klasickej hudby LvivMozArt v Lvove. Okrem toho iniciovala komplexný medzinárodný výskum osobnosti Franza Xavera Mozarta v spolupráci s Nadáciou Mozarteum v Salzburgu.

V období pretrvávajúcej ruskej vojny proti Ukrajine sa Oksana prezentuje ako oddaný kultúrny vyslanec svojej krajiny. Zápalisto presadzuje predvedenia diel ukrajinských skladateľov na medzinárodných pódioch.

Dmytro Udovychenko

Dmytro Udovychenko pochádza z Charkova. Už ako päťročný začal študovať hudbu, neskôr navštevoval Špeciálnu hudobnú internátnu školu v Charkove, kde bol žiakom Ludmily Vareninovej. Dmytro je víťazom niekoľkých súťaží, napríklad získal prvé miesto v medzinárodnej súťaži Accords of Khortyt'sa v marci 2010. Vyhrál druhé miesto na Medzinárodnej súťaži Jaschu Heifetza vo Vilniuse a v roku 2018 získal prvú cenu v Medzinárodnej husľovej súťaži Andreu Postacchiniho vo Ferme (Taliansko), druhú cenu v Medzinárodnej husľovej súťaži v Odese, ktorú v roku 2021 vyhral, a druhú cenu v Medzinárodnej husľovej súťaži Josepha Joachima v Hannoveri.

Počas svojej doterajšej koncertnej kariéry Dmytro hral s mnohými orchestrami, vrátane Charkovskej regionálnej filharmónie, Charkovského mládežníckeho symfonického orchestra a mnohými inými súbormi po celej Ukrajine, ale aj v Nemecku a Litve. V roku 2014 dostal pozvanie od Yuriho Bashmeta hrať na medzinárodnom festivale Elba Isola Musicale D'Europa. Mnoho jeho koncertov nahralo Ukrajinské štátne nahrávacie vydavateľstvo v Kyjeve. Navyše sa zúčastnil na mnohých majstrovských kurzoch pod vedením umelcov, ku ktorým patrí Boris Garlitsky, Dmitry Sitkovetsky, Leonidas Kavakos, Sergey Ostrovsky a Natalya Boyarskaya.

Neskôr pokračoval v štúdiách na Folkwang Universität der Künste v Essene pod vedením Borisa Garlitského. Počas Husľových majstrovských kurzov Kronberskej akadémie roku 2017 mu udelili Cenu Princa z Hesenska. V roku 2022 ho prijali do triedy Christiana Tetzlaffa na Kronberskú akadémiu. Jeho štúdiá v rokoch 2022 – 2024 pokrylo sponzorstvo Nagarro ES, od roku 2024 ho podporuje Nadácia Miriam Kaldenbachovej.

Aleksey Shadrin

Ukrajinský violončelista **Aleksey Shadrin** sa narodil do hudobníckej rodiny v Charkove. Už ako sedemročný nastúpil na Charkovskú štátnu umeleckú univerzitu pre talentované deti, kde študoval u profesorky Eleny Šelkanovcevovej. Neskôr začal navštevovať Hanoverskú univerzitu hudby, drámy a médií ako žiak profesora Leonida Gorochova, po čom nasledovalo štúdium na Kronberskej akadémii pod vedením Fransa Helmersona. Následne ho vybrali ako rezidenčného umelca do prestížnej Hudobnej kapely Kráľovnej Elisabeth v Belgicku, kde pracoval s Garym Hoffmanom. V roku 2004 získal štipendium Medzinárodnej nadácie na podporu mimoriadne talentovaných detí, ktorú založil huslista a dirigent Vladimir Spivakov.

Shadrin je víťazom niekoľkých medzinárodných súťaží, napríklad získal prvú cenu na Lysenkovej medzinárodnej hudobnej súťaži v Kyjeve v roku 2012, tretiu cenu na Medzinárodnej hudobnej súťaži Pražskej jari (2018) a štvrtú v roku 2022 na Súťaži Kráľovnej Elisabeth v Bruseli.

Ako sólista účinkoval vo svojej rodnej krajine Ukrajine a v Nemecku, Francúzsku, Južnej Kórei, Číne, vo Vietname, Holandsku, Singapore a Belgicku. Hral v najprestížnejších európskych sálach, ku ktorým patrí Konzerthaus Berlin, Laeiszhalle Hamburg, Kurhaus Wiesbaden, Montpellier Corum, NDR Hannover, Liederhalle Stuttgart, BOZAR v Bruseli, Sála kráľovnej Elisabeth v Antwerpách, ako aj pražské Rudolfinum. Predstavil sa na významných medzinárodných festivaloch, napríklad Verbier Festival, Kronberg Festival, Cello Biennale Amsterdam, Moritzburg Festival, Rheingau Musik Festival, Aix-en-Provence Easter Festival, i Telavi Festival v Gruzínsku.

V roku 2023 Shadrin účinkoval spoločne so slávnym Quatuor Ébène, s ktorým sa predviedli vo Wigmore Hall v Londýne, Tonhalle Zürich, Singel Antwerp a Mozarteum Salzburg, ako aj na festivaloch vrátane Verbier a Pablo Casals Festival v Prades.

Koncertoval s renomovanými umelcami, z ktorých spomeňme Tabeu Zimmermann, Nicolasa Altstaedta, Jeremyho Menuhina, Lucasa Debarguea, Gila Shahama, Renauda Capuçonu, Franka Braleya, Jeana-Claudea Vandena Eyndena a Corinu Belcea.

Popri svojej interpretačnej kariére sa Aleksey Shadrin aktívne angažuje v kultúrnych a humanitárnych iniciatívach. Pravidelne sa zúčastňuje na benefičných koncertoch pre Ukrajinu a je vášnivým obhajcom ukrajinskej kultúry a súčasnej hudby na svetových pódioch.

Nasledujúci program

UTOROK 23. 9.

19.30 Koncertná sieň SF **PKF – Prague Philharmonia** **Pražský filharmonický zbor**

Robert Kružík, dirigent
Lukáš Vašílek, zbormajster
Josef Špaček, husle
Lucy Crowe, soprán
Kyle van Schoonhoven, tenor
Derek Welton, barytón
Jan Martiník, bas
Simon Callow, rozprávač

Ludwig van Beethoven
Koncert pre husle a orch. D dur, op. 61
Bohuslav Martinů
Epos o Gilgamešovi

Hrdý partner Slovenskej filharmónie

Partneri a mediálni partneri

: RÁDIO DEVÍN

PREDAJ VSTUPENIEK

v pokladnici Slovenskej filharmónie/budova Reduty

pondelok – piatok 12.00 – 18.00
a hodinu pred každým koncertom

telefón: +421 2 20 475 293 | **e-mail:** vstupenky.bhs@filharmonia.sk
predaj vstupeniek on-line: www.filharmonia.sk

Zmena programu a účinkujúcich vyhradená

Autorka výtvarného diela na obálke: akad. maliarka Ivica Krošlákova

Vydala: Slovenská filharmónia

Zostavil: Kristína Gotthardtová, Juraj Bubnáš a Manažment BHS
Slovenská filharmónia je štátna príspevková organizácia MK SR.

